

MONUMENT

**zpravodaj projektu mapování
vojenských pietních míst**

Ročník : XIII

červen 2019

číslo : 0050

Z obsahu čísla: Kronika projektu, setkání klubu (projektu) VETS, ohlasy z našich stránek a veřejnosti, počty zařazených VPM.

**NÁRODU, KTERÝ SI NEVÁŽÍ HRDINŮ, HROZÍ, ŽE NEBUDE ŽÁDNÉ MÍT, AŽ JE BUDE
SKUTEČNĚ POTŘEBOVAT.**

Slovo redaktora

Vážení čtenáři, dostává se Vám do rukou druhé letošní číslo zpravodaje **Spolku pro vojenská pietní místa** v roce 2019.

Ve druhém čtvrtletí se nám podařilo do databáze vojenských pietních míst doplnit dalších více než **800 památek**. Na konci května padla další hranice, kdy databáze překonala **53 000** zaregistrovaných památek. Zároveň se k naší aktivitě přidalo dalších **25** ochotných pomocníků, celkem **1113**.

Naše databáze se stále plní svižným tempem, takže celkový počet fotografií, které prezentujeme online je více než 94 000 a z tohoto počtu je více než 90 000 fotografií vojenských pietních míst.

Rozhodně doporučím příspěvky V. Štrupla ohledně pamětní desky Arnošta Antoše. Deska se po mnoha letech vrátila na své místo.

**Nezbývá tedy všem popřát mnoho klidu a pohody do další práce.
Bude toho třeba pro nalezení dalších památek a tím i osudů.**

Vážení čtenáři, přispěvatelé, spoluspolkovníci – mnoho zdaru v naší práci.

NIKDO NEBUDE ZAPOMENUT, NIC NEBUDE ZAPOMENUTO!

Martin

Vítejte mezi námi :

Přispěvatelé: Lukáš Kubizňák, Monika Laskowska, Manuel F. van Eyck, Jaroslav Barhoň, Miroslav Gergelčík, Prapor SOS Falknov nad Ohří, Pavol Kačmár, Renata Hergetová, Věra Šebestová, Lísková Haselbach, Jan Vančura, Miroslav Seiza Sehnal, Adam Krejčík, Martin Václavík, Lenka Cabalová, Ing. Jitka Zavadilová – Šmejkalová, Lucie Nejedlíková, František Polák, MUDr. Zuzana Zelemová, Vladimír Pěkný, Doris Smýkalová, Petr Skalák, Zdeňka Trávníčková, Andrea Odvářková, Jindra Šimek, Petra Mourková, Zdeňka Novotná.

Ve spolku: x

**Projekt mapování vojenských pietních míst, pomníků a válečných hrobů,
osudů hrdinů i obětí válečných konfliktů na území ČR a v zahraničí.**

Kronika Projektu

4. 4. 2019	52 500 VPM, zapojilo se 1086 osob
11. 4. 2019	52 600 VPM, zapojilo se 1090 osob
16. 4. 2019	52 700 VPM, zapojilo se 1091 osob
29. 4. 2019	52 800 VPM, zapojilo se 1094 osob
10. 5. 2019	52 900 VPM, zapojilo se 1098 osob
20. 5. 2019	53 000 VPM, zapojilo se 1098 osob
31. 5. 2019	53 100 VPM, zapojilo se 1100 osob
12. 6. 2019	53 200 VPM, zapojilo se 1105 osob
19. 6. 2019	53 300 VPM, zapojilo se 1113 osob

Bludov, Nová Dědina, u školy
Foto: Klára a Roman Ujfaluši, 1. 5. 2008

Z našich aktivit

Na stránkách Spolku pro vojenská pietní místa se mohou vyskytovat některé symboly z dob nacismu či komunismu. Jejich případné uveřejnění na těchto stránkách je čistě ze studijních, historických a dokumentačních důvodů pro potřeby badatelů a neslouží k propagaci jakékoli ideologie a hnutí, které směřuje k potlačení práv a svobod člověka, nebo hlásá rasovou, etnickou, národnostní, náboženskou či třídní zášť nebo zášť vůči jiné skupině osob. Od těchto ideologií se provozovatelé webových stránek jednoznačně distancují. Zároveň se distancujeme od osob, které památky poškozují či odcizují a toto jednání rezolutně odsuzujeme.

Od února 2012 náš Spolek pořádá pravidelné spolkové setkání, a to ve vybrané středy od 17 hodin v restauraci U Bronců, Biskupská 1139/4, Praha 1. V roce 2019 setkání příznivců Spolku proběhne v těchto dnech: 9/1, 6/2, 6/3, 3/4, 15/5, 5/6, 10/7, 7/8, 4/9, 2/10, 6/11 a 4/12.

125. setkání

125. sraz Spolku pro VPM a jeho příznivců se konal ve středu 3. dubna 2019 v Praze, jako obvykle v restauraci U Bronců za účasti Vladimíra, Marka, Petra H. a Jiřího

- 1) Podáno daňové přiznání za rok 2018
- 2) 5. dubna pokračujeme v akci Daruj krev se spolkem pro VPM
- 3) Vladimír informoval o instalaci desky Arnoštovi Joštovi, která byla jedním z důvodů vzniku spolku – <https://www.vets.cz/vpm/17961-pametni-deska-arnost-antos/#17961-pametni-deska-arnost-antos>

zapsal: Jiří

126. setkání

126. sraz Spolku pro VPM a jeho příznivců se konal ve středu 15. května 2019 v Praze, jako obvykle v restauraci U Bronců za účasti Marka, Petra H., Františka M., Honzy a Jiřího

- 1) Marek informoval o akcích spojených s osvobozením republiky
- 2) 14. června pokračujeme v akci Daruj krev se spolkem pro VPM
- 3) Proběhla debata o úpravě webových stránek pro mobilní telefony a tablety

Zapsal: Jiří

Martin Brynych ▶ Spolek pro vojenská pietní místa

2 min · 🌐

Počet přispěvatelů dat do našeho projektu právě dosáhl čísla 1100. Je to tak, jeden tisíc a ještě jedno sto k tomu. Díky moc všem.

📍 Diana Štruplová a Jan Kincl

Návrat pamětní desky Arnošta Antoše

Mnoho mých kamarádů a známých ví, že právě zmiňovaná deska je pro mě už léta srdeční záležitostí. U ní jsem totiž před čtyřiceti lety stál se spolužákem Karlem Němcem svou první čestnou stráž jako pionýr. Jméno padlého Arnošta Antoše jsem pak už nikdy nezapomněl.

Pamětní deska Arnošt Antoš

Umístění: Praha 6, Jugoslávských partyzánů 739/40, Bubeneč, napravo od vchodu do domu

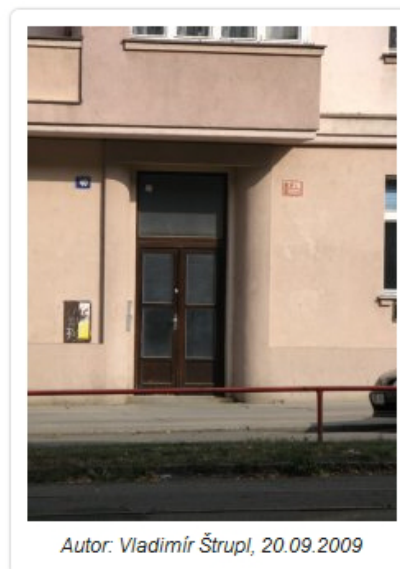
Nápis:
ZDE PADL 5.5.1945
ARNOŠT ANTOŠ

Poznámka:

Pamětní deska byla vyrobena z kovu, velikost 40x20 cm. (Pramen: Soupis pamětních desek a pomníků protifašistického odboje v Praze 6, OV ČSBS Praha 6, 1987). Po r. 1989 byla odstraněna, pravděpodobně při opravě fasády. Autor fotografie u ní stál jako -náctiletý pionýr spolu s kamarádem čestnou stráž a odstranění právě této desky bylo hlavním podnětem k jeho vlastnímu mapování vojenských pietních míst, které díky dalším nadšencům dalo vzniknout tomuto webu a následně Spolku pro vojenská pietní místa.

Deska byla na dům navracena 6. 4. 2019.

Centrální evidence válečných hrobů: není evidován
Pomník přidal: Vladimír Štrupl

Autor: Vladimír Štrupl, 20.09.2009

Právě zmizení této desky po r. 1989 bylo impulsem k mému mapování dalších pietních míst a po spojení s dalšími kolegy pak i ke vzniku Spolku pro vojenská pietní místa v r. 2007. Proto bych rád doplnil několik důležitých informací k příspěvku p. Stárka. Je smutné, že se pamětní deska nacházela na ÚMČ Prahy 6 od r. 2001 a dlouhých 18 let! nikdo neřešil a nezajistil její umístění zpět.

Před časem se na mě obrátil vnuk padlého A. Antoše s tím, že se až z webových stránek spolku konečně dozvěděl, kde měl jeho děda pamětní desku a mrzelo ho, že zmizela. Na základě jeho skromných informací se mi podařilo dohledat i rodinný hrob na Olšanském hřbitově, kde byl 14. května 1945 pohřben.

Prostřednictvím našeho příznivce p. Jiroty, který bydlí ve vedlejším domě a shodou okolností stál u této desky čestnou stráž také, jen o dvacet let dříve přede mnou, jsem kontaktoval majitele domu a požádal ho o souhlas k opětovnému umístění desky. Ten bez problémů souhlasil a tak jsem se obrátil na příslušný odbor ÚMČ s žádostí o obnovu desky.

A jaké pak bylo moje překvapení, když jsem se v říjnu 2018 vydal na radnici na jednání a deska tam na mě čekala na stole! (Ačkoliv nemám ve zvyku rozesílat své podobizny, přikládám fotografii tohoto pro mě výjimečného okamžiku). Byla sice malinko ohnutá od neodborného sejmutí, ale celá a tak nic nebránilo jejímu osazení, kterého jsem se chtěl osobně ujmut. Odpovědnou osobou z ÚMČ Prahy 5 jsem však byl přátelsky upozorněn, abych se z důvodu možného budoucího poškození fasády či neodborného upevnění na fasádu do této akce raději sám nepouštěl.

Spojil jsem se proto s kameníkem p. Číhalem, který obnovuje i vyrábí pam. desky nejen pro radnici Prahy 5, aby tedy nabídl své služby i radnici Prahy 6. Ale ouha, to by bylo moc jednoduché. Odbor, který vál. hroby eviduje, totiž nezajišťuje jejich obnovu a tak bylo potřeba se obrátit ještě jinam. Mezitím si kameník desku prohlédl, ale bylo mu řečeno, že na instalaci desky nejspíš nebudou peníze.

Vlažný a spíše odmítavý postoj úřednice mě nepotěšil a opětovně mě vybudil facebookový příspěvek místostarosty Jakuba Stárka, ve kterém zmiňoval důležitost těchto památek a tak jsem se se žádostí o pomoc obrátil i na něj, bohužel bez odezvy. A když jsem se pak ještě dozvěděl, že jen pouhá oprava

údajů na jiné pamětní desce stála radnici Prahy 6 kolem 100 tisíc korun! a pár tisíc na pouhé upevnění jiné desky se nenajde, tak jsem toho už měl dost.

Obrátil jsem se na dalšího místostarostu Prahy 6 Jana Lacinu, který mi okamžitě pomoc přislíbil a na osobním jednání jsme pak projednali podrobnosti a skvělým výsledkem je, že se deska konečně vrátila.

Ale pochopitelně mě mrzí, že ačkoliv mi to bylo slíbeno, nikdo z radnice mě o tom neinformoval ani před, ani po jejím návratu. A škoda také, že se zapomnělo na skobu k zavěšení věnečku.

Není až tak důležité, kdo se o vrácení zasloužil víc a kdo méně. Děkuji tímto všem, kteří se o obnovení pamětní desky společně zasloužili a za nejdůležitější považuji to, že se deska konečně ocitla tam, kde byla a bude tak i nadále připomínat oběti našeho lidu v boji proti nacismu a přispěje tak aspoň trochu k tomu, aby se na ně nikdy nezapomnělo. ..

V tomto případě se jedná o uctění památky Arnošta Antoše, soukromého úředníka, narozeného 22. ledna 1902, bydlícího v Dolní Šárce 36, padlého již v první den Pražského povstání 5. května 1945.

Čest jeho památce!

Vladimír Štrupl

Členská schůze ČsOL Brod

Členská schůze jednoty ČsOL se konala ve středu 17. 4. 2019 v restauraci Na Břežance v Praze.

Na zahájení dorazila sotva polovina pozvaných, takže byl vyhlášen náhradní termín odložený o hodinu v tentýž den. To už nás bylo o něco málo víc. Dohromady cca polovina.

Dorazili naši členové z Českobrodsko, Královehradecka, Slovenska i Prahy

V úvodu, který zahájil předseda jednoty br. Přerovský byly zvoleny příslušné komise pro zdárné jednání schůze a zapisovatel a ověřovatel zápisu.

Následovalo schválení programu v této podobě:

Schválení hostů

Řádný sněm ČsOL 2019

Volba výboru jednoty na další sněmové období

Pověření výboru jednoty dalším jednáním o Sněmu

Návrh termínu konání 2. členské schůze

Informace o hospodaření

Informace o plánovaných akcích

Různé

Závěr

Předseda nás informoval o všem co se týká letošního Sněmu ČsOL.

Následně členové jednoty poděkovali stávajícím členům výboru a především předsedovi br. Přerovskému za dlouholeté vedené naší jednoty. Je za ním obrovský kus práce a také nezbytné administrativy.

Následovala volba výboru jednoty. Stávající předseda se především z důvodu pracovního vytížení rozhodl tentokrát nekandidovat, což nás pochopitelně velice mrzí.

Nový výbor jednoty byl jednomyslně zvolen v této podobě:

předseda: Jan Kincl

místopředseda: Ferdinand Vrábel

tajemník: Marek Skýpala

revizor: Vladimír Ježek

člen výboru: Petr Tichý

člen výboru: Martin Brynych

Nově zvolený výbor byl obratem pověřen k jednáním o letošním Sněmu obce.

Termín pro konání 2. členské schůze byl stanoven na 20. července, místo bude upřesněno, ale bude to opět v Praze.

Předseda (ještě z minulého období) br. Přerovský nás seznámil s dosavadním hospodařením jednoty. Stav našich financí je dobrý a členové jednoty vzali na vědomí tuto informaci. Hospodaření následně přešlo na nového předsedu.

Následovala informace o plánovaných akcích jednoty, což je do konce roku především cyklopřejezd, seminář o válečných hrobech a účast na pietních aktech.

V rámci různého jsme diskutovali: Marek nás více než potěšil informací, že se mu daří dotahovat do zdráného konce výstavbu pomníku padlým v obci Liblice (součást Českého Brodu). Především díky jeho nasazení a vstřícnosti vedení obce je velká naděje toto vše realizovat.

Martin informoval o vývoji na poli dotací na válečné hroby v zahraničí a poměrně zajímavého průběhu v těchto kauzách.

Ferdinand a Honzin naznačili co nás čeká na cyklopřejezdu.

Pochopitelně jsme v přátelském tónu diskutovali o dění ve veteránských organizacích od ČsOL přes ČSBS, SVV až po ty nejnovější. Společně doufáme, že se ve všech zklidní emoce a budeme zase hledět na to co je podstatné. Péče o veterány, uchování naší historické památky a to včetně té ve formě vojenských pietních míst a válečných hrobů.

Martin představil dvě publikace o legionářích z pera Františka Trávníčka z edice "Nezapomenutí legionářští "bráškové" a to Velkopavlovicko a Kloboucko. Oba díly dostal darem Spolek pro vojenská pietní místa. Jde o publikace plné fotografií, životopisných údajů a dalších informací, kterou jsou nezbytné pro uchování památky na naše legionáře. Pochopitelně jde podobné knihy využít i pro vzdělávání mladších legionářů a mapování vojenských památek.

Vladimír Ježek navrhnul abychom lépe informovali o akcích jichž jsme se účastnili. Bylo schváleno, budeme tomu věnovat větší pozornost.

Květen v Praze

U pamětní desky Arnošta Antoše, padlého před 74 lety v první den Pražského povstání, se dnes sešli manželé Antošovi, pan Ivan Jirota a manželé Štruplovi ze Spolku pro vojenská pietní místa. Právě z databáze spolku, vedené na www.vets.cz, se vnuk Ivo před několika lety dozvěděl, kde jeho děda padl. Květinami od rodiny a společnou minutou ticha ve 12.33 hodin jsme si tak připomněli začátek povstání proti nacistickým okupantům a památku jeho oběti.

Deska byla odstraněna po r. 1989, ale po upozornění spolku byla péčí radnice Prahy 6 nedávno zrestaurována a znovu osazena. Shodou okolností stáli před lety u této pamětní desky pionýrskou čestnou stráž I. Jirota i V. Štrupl, i když každý v jiném desetiletí.

Odstranění této desky bylo před lety pro nynějšího místopředsedu spolku V. Štrupla impulsem k mapování podobných památek a po spojení s dalšími kolegy pak vedlo ke vzniku Spolku pro VPM v r. 2007. V současné době eviduje spolek již téměř 53 tisíc pomníků, pam. Desek, hrobů atd. nejen z ČR, ale i ze zahraničí a jeho databáze se každý den rozšiřuje i díky desítkám přispěvatelů, kteří nám posílají fotografie těchto památek.

Vhodně tak doplňujeme Centrální evidenci válečných hrobů, vedenou Ministerstvem obrany ČR. Dnes byla deska spolu s dalšími v ulicích Prahy 6 ozdobena věnečkem s trikolorou od ÚMČ.

Arnošt Antoš se narodil 22. Ledna 1902, byl úředníkem a padl 5. Května 1945. Čest jeho památce!

Vladimír Štrupl

Publicistika

Zpráva o pietní výpravě VPM do Zaháně v Polsku, ve dnech 22. – 24.3.2019

V neděli 24.3. 2019 se v polské Zaganí/Zaháni uskutečnila oficiální pietní vzpomínka s mezinárodní účastí na počest 75. výročí tzv. Velkého útěku z leteckého zajateckého tábora Stalag Luft 3 v druhoválečném Německu.

Dvoučlenná delegace VPM se 22.3.2019 vydala do Polska vzpomenout všech 76 odvážných mužů, kterým se během Velkého útěku podařilo dostat tunelem Harry z lágru Stalag Luft 3 na svobodu. Především jsme ale jeli uctít památku našeho kompatriota F/Lt Arnošta Valenty, jednoho z padesáti uprchnuvších letců RAF, kteří byli po útěku zadrženi a následně Gestapem zákeřně zavražděni. Naše první zastávka byla v pátek odpoledne 22.3. v Polsku v Poznani na válečném hřbitově Komise pro válečné hroby Britského společenství národů (Commonwealth War Graves Commission–CWGC) – Poznan Old Garrison Cemetery (mapa hřbitova, hřbitovní registr a další informace na www.cwgc.org – zadej „Poznan Old Garrison Cemetery“). Vojenský hřbitov se nachází na poznaňské citadele v areálu polského „Cmentarz żołnierzy radzieckich“. Zde jsme umístili lipový křížek s českou trikolorou, český vlčí mák a zapálili jsme svíčku na hrobě našeho F/Lt Arnošta Valenty. Na hrob k uctění jeho památky jsme také položili věnec a zapálili svíčku Společnosti pro zachování odkazu českého odboje. Na hrobě F/Lt Valenty je uvedené nesprávné datum jeho narození i úmrtí 31.10.1912 25.3.1944; narodil se totiž 12.10.1912 a byl zastřelen do týla gestapákem Luxem z Breslau/Vroclavi 31.3.1944. CWGC byla již kontaktována a slíbila opravu dat na náhrobním kameni, nebo jeho vyměnění za kámen nový.

Vzpomněli jsme i na ostatní Gestapem zamordované letce u 47 hrobů Valentových kamarádů z lágru Stalag Luft 3, jejichž urny s popelem jsou v Poznani pochovány pod náhrobními kameny v jednom velkém oblouku a čtyřech řadách před ním. Popel jednoho norského letce byl repatriován a urna s popelem jiného britského letce byla pohřbena na vojenském hřbitově v Berlíně. V sobotu ráno 23.3. jsme byli pozváni na prohlídku Síně slávy na velitelství polské 11. divize obrněné kavalerie (11 Lubuska Dywizja Kawalerii Pancernej – Zagan; www.11ldkpanc.wp.mil.pl). Obsáhlou a velmi zajímavou expozicí nás provázel vynikající kapitán Aleksander Wojas. Nabídl nám velkoryse,

že nás odpoledne ve svém volném čase provede i areálem bývalého zajateckého lágru Stalag Luft VIIIIC a Stalag Luft 3. O polednách jsme se sešli se Zuzkou Kuntovou a Ondrou Skypalem, kamarády z ČsOL - jednoty Valtice, kteří do Zaháně přijeli soukromě položit věnec na památku Velkého útěku během nedělního pietního ceremoniálu.

Aleksander nás nejdřív vzal do Muzea válečných zajatců (Muzeum obozów jenieckich - www.muzeum.zagan.pl). V hlavní budově je malá expozice artefaktů nalezených v bývalém zajateckém táboře Stalag VIIIIC spolu s malou sbírkou věcí nalezených v zajateckém táboře pro spojenecké letce Stalag Luft 3, který se Stalagem VIIIIC sousedil. Zajímavý byl model severní části Stalag Luft 3, s označením míst tunelů Tom, Dick, Harry a George. V muzeu se nacházejí i modely ubytovacího zařízení v lágrech a uniformy. Na zdech jsou též pamětní desky letcům – válečným zajatcům ve Stalag Luft 3, včetně našich českých.

Druhou, venkovní, část muzea tvoří replika slavného baráku 104, ve kterém začínal tunel Harry. Tunel Harry letečtí váleční zajatci kopali od 13. dubna 1943 se zimní přestávkou do 14. března 1944. Na přípravách Velkého útěku i kopání tunelu se podíleli i naši letci - důstojníci, kterých v té době bylo ve Stalag Luft čtrnáct. Repliku baráku postavili příslušníci RAF High Wycombe ve Velké Británii s přáteli muzea v r. 2007. Je v ní rekonstruován i pokoj s kamny, pod kterými byl umístěn vchod do tunelu Harry. Kamna v r. 1943 byla ale v rohu místnosti, nikoli pod oknem! V další místnosti je replika švédské bedny, „dřevěného koně“, který byl použit třemi britskými letci při prvním úspěšném útěku ze Stalag Luft 3 v říjnu 1943. V baráku je též replika geniální pumpy na vzduch pro tunel Harry, navržená norským letcem Muellerem, kopie pily, vozíčků a dalších nástrojů, používaných při stavbě tunelu a přípravy na útek. Vše vyrobili příslušníci RAF v r. 2011 v době velkého projektu hledání vchodu do tunelu Harry. Teprve při pohledu na repliku vozíčku ve čtverci tunelové výdřevy rozměrů 54 na 54 cm jsem si uvědomila, jak nesmírně náročná a nebezpečná musela být práce a pohyb v užoučkém tunelu - dolování písku, vyztužování tunelu, závaly písku, i útek dospělých mužů nabalených v zimních kabátech, s kufříky, které narážely do výdřevy...

Nedaleko muzea – na bývalém appellplatzu Stalagu VIIIIC, byla pro zájemce vystavena moderní vojenská technika a byly zde i stany s historickými ukázkami uniforem, atd.

V r. 1963 byl natočen známý velkofilm Velký útěk se Stevem McQueenem v hlavní roli. Film je ovšem pouze velmi volně založen na faktech. Např. američtí letci se Velkého útěku nikdy nezúčastnili (natožpak na motorkách), protože byli dlouho před útěkem přesunuti do nové, jižní části lágru, ze které neměli k Britům a k tunelům žádný přístup.

Z muzea jsme se vydali přes bývalý lágr na sever k tunelu Harry. Téměř nic ve skutečnosti nepřipomínalo, jak lágr před 75 lety vypadal - příroda si vzala vše zpět. Oblast bývalého Stalag Luft 3 je dnes celá porostlá jedlemi a břízkami, bývalé dřevěné baráky dávno vzaly za své, jen tu a tam jsou v podrostu vidět rozpadlé cihlové sloupky, na kterých baráky stály asi 50cm nad zemí. Zachovala se betonová podlaha bývalého vězení a základy nemocnice, mezi nimiž a pod kterými byl hlouben tunel Harry. I dvě prázdné požární nádrže zůstaly identifikovatelné – kdysi si na nich letci v létě pouštěli lodičky! Poblíž výlezu z tunelu Harry byla postavena replika bývalé strážní věže. Na zemi v prostoru bývalého baráku 104, jehož rozměry jsou dnes vyznačeny traťovými pražci v bývalých rozích baráku, byl vyroben památník tunelu Harry – asi 100m dlouhá linie z betonu vysypaná štěrkem, mapující začátek tunelu, jeho průběh včetně dvou překládacích stanic a výlez z tunelu na kraji lesíka za hranicí lágru, kdysi dvojitém plotem z ostnatého drátu. Na tomto plastickém obrysu tunelu jsou položeny betonové desky se jmény všech 76 letců RAF (z plánovaných 220) dvanácti národností, kteří v noci z 24. na 25.3.1944 tunelem Harry unikli na svobodu. Zeleně jsou napsána jména tří letců, kterým se podařilo dostat zpět do Velké Británie, černě jména 50 mužů, kteří byli po útěku zamordováni Gestapem a modře jsou vyznačena jména letců, kteří Velký útěk a následné zajištění Gestapem přežili.

Na jedné z těchto desek jsou i tři jména česká: modře napsána jsou jména P/O Bedřicha Dvořáka a F/Lt Ivo Tondera, kteří byli po Útěku sice chyceni, ale přežili. P/O Dvořák v lágru před Velkým útěkem pomáhal se šitím civilních oděvů pro útěkáře, F/Lt Ivo Tonder byl jedním z tunelářů. Oba dva utíkali mezi prvními dvaceti i proto, že měli díky znalosti němčiny a češtiny relativně velkou šanci na úspěch. Třetí jméno, bohužel v černém, patří F/Lt Arnoštovi Valentovi. Byl zákeřně zastřelen do týla při údajném pokusu o útěk 31.3.1944 při převozu z věznice v Breslau, když on a dalších devět kamarádů byli v hluboké noci vybidnuti, aby si šli ulevit. F/LT Valenta již před válkou pracoval pro vojenské zpravodajství. Byl nesmírně vynalézavý, v lágru sbíral zprávy, komunikoval a šikovně manipuloval hlídky, obstarával podklady pro falešné dokumenty, mluvil perfektně německy, atd. Pro organizaci

Velkého útěku byl nepostradatelný a do Tunelu Harry se spustil podle očitých zpráv jako třetí z plánovaných 220.

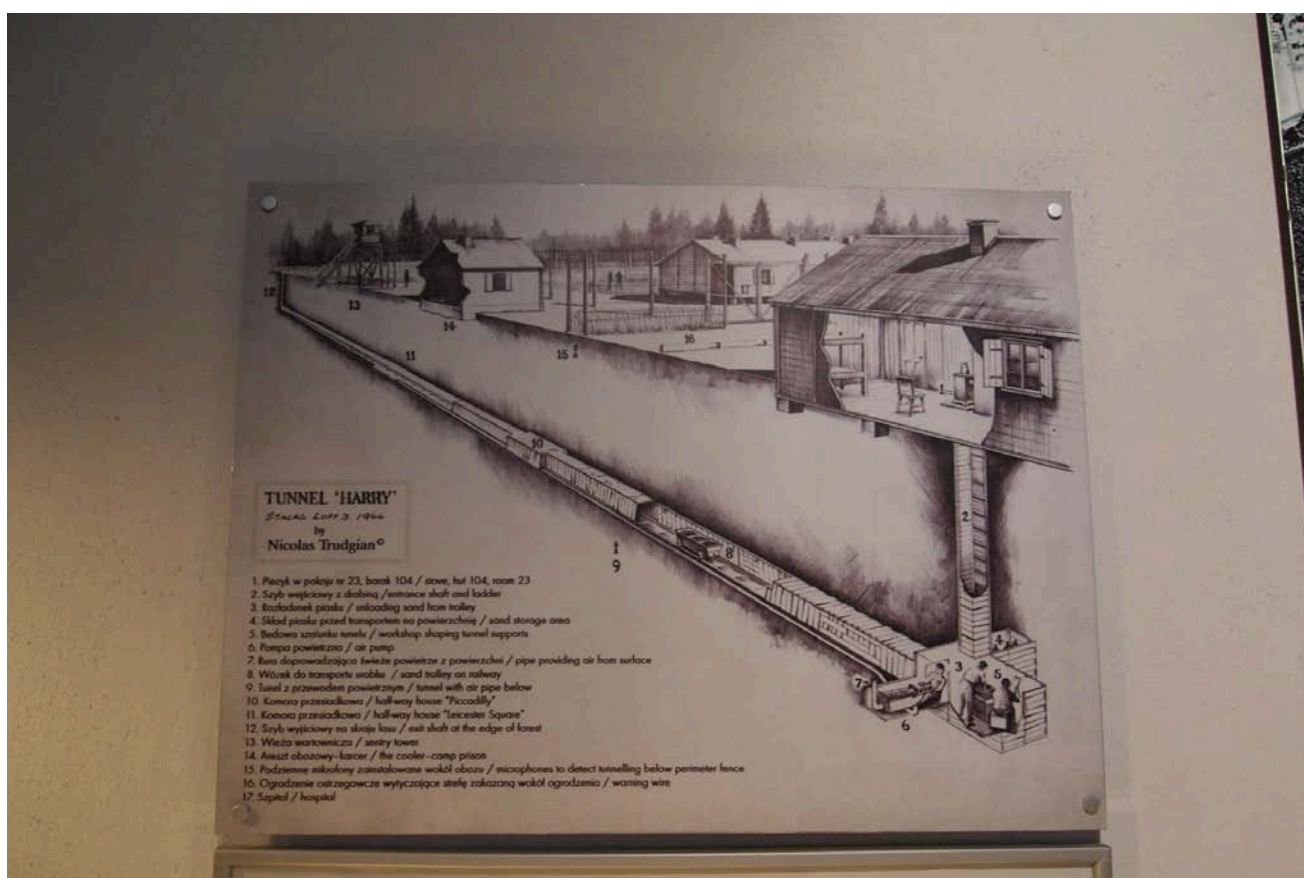
U vchodu do tunelu Harry jsme se čirou náhodou setkali i s veteránem RAF, 95letým Air Commodorem Charlesem Clarckem, který byl v době kopání tunelu a Velkého útěku v lágru internován. BBC s ním natáčelo reportáž a starý pán si na všechny události z dávné doby naprosto přesně vzpomínal. Všichni přítomní fascinovaně naslouchali. Jako opatrovatel s ním byl Lt Col Westwood z britské armády, ženista, který zde spolu se skupinou britských archeologů v r. 2011 hledal – a našel! – původní vchod do tunelu Harry, i když do tunelu se kvůli obrovským sesuvům písku jeho skupině nepodařilo prokopat. Od tunelu Harry jsme po prašné cestě došli na zaháňské nádraží, kde se kolem půlnoci 24.3.1944 někteří uprchlí letci snažili nastoupit do vlaků. V hluboké tmě bezměsíčné mrazivé noci umocněné zatemněním při spojeneckém náletu na Berlín nebylo pro letce vůbec jednoduché najít dřevěnou budku, pod níž byl vchod do podchodu vedoucího do nádražní budovy... Stará budka stále stojí, i podchod pod ní je původní, ale zaháňská nádražní hala je v rekonstrukci.

Ze zaháňského nádraží do blízkých Zar jezdil během pamětního víkendu „válečný“ vláček tažený parní lokomotivou – kdyby byla půlnoc, asi by nebylo tak těžké vžít se do skutečně šíleně komplikované situace a prožít pocity prchajících letců...

Naši vzpomínkovou pietní anabázi jsme ten den ukončili na hřbitůvku Stalag Luft 3 mezi bývalými lágry a Zahání. Nacházejí se zde dva památníky spojeneckým letcům, postavené jejich kamarády ve zbrani. Menší památník je pravděpodobně z r. 1942, kdy zde byl pohřben první letec, který ve Stalag Luft 3 zemřel; velký památník byl leteckými zajatci vybudován s povolením velitele lágru v létě 1944. Do něj bylo uloženo 50 uren s popelem Gestapem zamordovaných letců. Některé urny byly při osvobození Rudou armádou vyplundrovány a rozbity. V r. 1946 byly urny vyzvednuty a uloženy pod jednotlivé náhrobní kameny na britském válečném hřbitově Old Garrison v Poznani. Na velkém památníku jsou tři kamenné otevřené knihy, do nichž jsou vytesána jména zastřelených letců.

Na kamenném „katafalku“ památníku jsme zapálili svíčku a položili lipový křížek s českou trikolorou u jména F/Lt Arnošta Valenty, a také jsme zde zanechali křížek s vlčím mákem na paměť jeho kamarádů.

Nakonec jsme zazpívali českou hymnu a Aleksander hymnu polskou. V neděli 24.3. jsme se vrátili do Stalagu. Se Zuzkou jsme si na památku vydolovaly trochu jasně žlutého písku pod povrchem baráku 104. Bylo evidentní, proč rozsyp asi 200 tun žlutého písku po šedém povrchu Stalag Luft 3 byl tak nesmírně složitý. Já jsem se pak o polednách setkala s delegacemi Spolku odboje, Vojenských pietních míst a ČSBS, které přijely autobusem Ministerstva obrany České republiky z Prahy, aby se zúčastnily vzpomínky na památný den před 75. lety. Jeli jsme nejdříve k památníku letců, kde představitelé Spolku odboje položili první věnec. Poté jsme pokračovali k tunelu Harry, kde u jmen letců Arnošta Valenty, Bedřicha Dvořáka a Ivo Tondera byly položeny věnce Spolku odboje, spolku Vojenských pietních míst a Českého svazu bojovníků za svobodu. Pietní výprava zakončila vzpomínkový akt zpěvem české státní hymny. Autobus se poté vrátil k Muzeu. Hlavní odpolední ceremonie se delegace z časových důvodů již nezúčastnila.

Naše čtveřice měla pozvánku na oficiální pamětní ceremonii v 15 hod. Nezapomenutelný pietní akt byl organizován velvyslanectvím Velké Británie spolu s Muzeem válečných zajatců v Zaháni, za neodmyslitelné podpory starosty a města Zahán, velitelství polské 11. obrněné divize se sídlem v Zaháni, a polského letectva spolu s britskou Royal Air Force. Přítomni byli např. pan Wojciech Skurkiewicz, ministr obrany polské republiky, britský ministr obrany Lord Howe, velitel polských ozbrojených sil generál Jaroslaw Mika, velitel britského královského letectva Air Chief Marshall Sir Stephen Hillier RAF. Přítomni byli také vojenští představitelé deseti spojeneckých zemí, reprezentující mj. letce zavražděné po Velkém útěku. Překvapila nás ovšem absence oficiálních zástupců České republiky.

Po přivítacích projevech jsme sledovali přelet čtyř stíhaček F-16 polského letectva a letadla Hercules C-130 RAF. Po polské hymně jsme naslouchali čtyřem vzpomínkovým projevům včetně krátké zdravice veterána Stalag Luft 3 Air Commodora Charlese Clarkea. Následovala nádherná hlavní část vzpomínkového aktu, v angličtině i polštině. Polská důstojnice během tzv. Aktu vzpomínky vyvolávala

jména všech 50 Gestapem zavražděných letců a vyzývala nás k jejich vzpomnutí a k uctění jejich památky. Během jejího projevu z řad nastoupených letců RAF a Air Feet Arm britského námořnictva vystupovali muži s portréty jmenovaných letců a přecházeli před publikem. Byl mezi nimi pochopitelně i náš F/Lt Arnošt Valenta. Tato výzva ku vzpomnutí byla pro všechny přítomné neuvěřitelně silným zážitkem.

Následovně vojenská jednotka 11. obrněné divize v Zaháni vystřelila čestnou salvu. Poté trubač zatroubil britskou Večerku a po minutě ticha též Budíček. Následovalo kladení velkého počtu věnců a kytic, mezi nimi i našich, které změnilo okolí výlezu z tunelu Harry v narudlé moře. Pietní akt byl zakončen polskou Večerkou a státní hymnou Velké Británie.

Po pietní ceremonii se naše čtveřice zúčastnila slavnostní recepce v Křišťálovém sálu zaháňského zámku (který byl kdysi sídlem vévodkyně zaháňské, nám známé z románu Boženy Němcové Babička). Bylo nám ctí setkat se zde i s paní Petrou Tonderovou, dcerou letce Ivo Tondera. Po 60 letech se vrátila z Velké Británie, kde byl její otec v emigraci, do vlasti a bydlí již 10 let v Praze. Kapitán Aleksander Wojas se s námi rozloučil v Zaháni před sochou známého medvěda Wojtka, který za 2. světové války putoval s polským vojskem ze Sýrie až do Skotska. Aleksanderovi patří náš vřelý dík za zájem a veškerou pomoc, která z naší výpravy do Zaháně vytvořila nezapomenutelný zážitek. Naše výprava do Poznaně a do Zaháně na paměť 75. výročí Velkého útěku ze zajateckého tábora letců Stalag Luft 3 předčila všechna naše očekávání. Podařilo se nám vše; vzpomněli jsme s úctou všech letců, mezi nimi i našich – P/O Bedřicha Dvořáka, F/Lt Ivo Tondera a především F/Lt Arnošta Valenty.

Čest jejich památce!

Výběr z mnoha odkazů na internetu:

Článek v anglicky psané wikipedii: https://en.wikipedia.org/wiki/Stalag_Luft_III...

Výborný rozsáhlý článek v angličtině: http://robdavistelford.co.uk/webpace/gt_esc/

Odkaz na velmi čtivou knížku Ladislava Kudrny Českoslovenští letci v německém zajetí. Je možno ji stáhnout jako pdf: <https://dspace.cuni.cz>

Česko-anglický článek o Velkém útěku a našich letcích v RAF a v zajetí:

<https://fcafa.com/2011/05/28/czechoslovak-prisoners-of-war/>

Odkaz na britský, do češtiny dabovaný dokumentární film o Velkém útěku:

https://www.youtube.com/watch?v=ecjTo7_VqMs

Milena Kolaříková, 29.3.2019

Štefánikovská konferencia a výstava v Bratislave

V dňoch 16. – 17. apríla 2019 sa v bratislavskej Univerzitnej knižnici za veľkého záujmu odbornej aj laickej verejnosti uskutočnila konferencia „Veľký malý muž“ spolu s vernisážou výstavy o živote a diele Milana Rastislava Štefánika, spolupracovníka Tomáša Garrigue Masaryka a Edvarda Beneša v našom prvom odboji a spolutvorcu Československej republiky. Akciu usporiadalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – odbor archívov a registratúr a Slovenský národný archív v Bratislave. Na otvorení konferencie sa zúčastnil aj štátny tajomník na MV SR Michal Bagačka a na vernisáži výstavy aj veľvyslanec Francúzskej republiky na Slovensku Christophe Léonzi.

Na konferencii odznelo viacero referátov o pôsobení Štefánika ako vedca, diplomata, vojaka a organizátora československých légii, napríklad „Osobný fond Milan Rastislav Štefánik v Slovenskom národnom archíve“ (M. Kuzmíková), „Štefánik na Sibíri (rozkaz číslo 588, jeho dôsledky a interpretácie“ (F. Vrábel), „Milan Rastislav Štefánik a ustanovenie Odbočky Československej národnej rady v Rusku“ (B. Ferencuhová), „Milan Rastislav Štefánik a astronómia“ (V. Rušín) a mnohé ďalšie. Na záver konferencie si mohli účastníci pozrieť film z dielne P. Kanisa, „Príbeh hrdinu. Vlast“.

Výstavu si záujemcovia budú môcť vo výstavnej sieni Univerzitnej knižnice na Michalskej ulici č. 1 v Bratislave pozrieť do 14. mája 2019.

Ferdinand Vrábel, Jednota ČsOL Český Brod

Z badatelny
Aneb co nám vydalo páraní ve spolupráci s čtenáři
Ohlasy a komunikace s čtenáři z našich internetových stránek

Žádost o spolupráci či pomoc, Vaše dotazy

Nález korespondenčního lístku pro Adolfa Svítka z Divic, rok 1917

Dobrý den,

jsem filatelista a minulý týden se mi dostala do ruky pozůstalost, sbírka Rakouska včetně několika korespondenčních lístků z období do roku 1918. Mezi nimi jsem objevil Feldpostkarte adresovanou válečnému zajatci Adolfovi Svítkovi z Divic, tenkrát v zajetí v Rusku, adresa je Petropavlovsk. Text lístku je datován 21.8.1917, pisatelem je s největší pravděpodobností žena mu blízká (manželka?) jménem Anna nebo Ludmila, nelze identifikovat. Po zadání jména adresáta jsem se dostal na Vaše stránky a našel pamětní desku Adolfa Svítka v Divicích. Na ní je uvedeno datum smrti 2.7.1917 v bitvě u Zborova, Feldkarte byla tedy odeslána až po jeho smrti z Čech a podle razítek prošla celou řadou cenzurních úřadů s označením " Prisonniers de guere" Z karty není jasné zda byl lístek doručen do Ruska. Přes všechny razítka je nakreslen trojramenný kříž.

Obracím se na váš spolek s dotazem, zda je tento materiál buď pro vás nebo možné příbuzné zajímavý.

S pozdravem

Jan Vančura

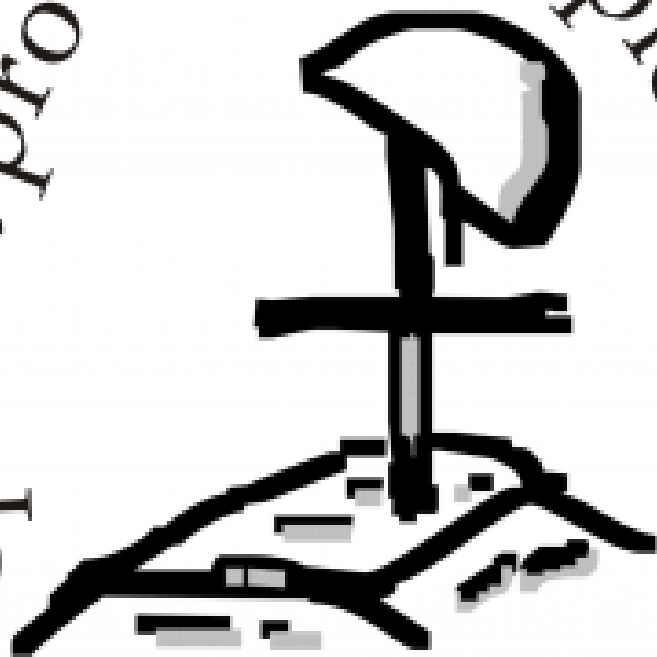
Heyrovského 859/6

67401 Třebíč

tel.č. 777573695, E-mail address janvancura51@gmail.com

Spolek pro vojenská pietní místa

www.vets.cz

Vzkazy z našich „kešek“

**INFORMACE O DESÍTKÁCH DALŠÍCH SKRÝŠÍ SE VZTAHEM K
VOJENSKÝM PIETNÍM MÍSTŮM NALEZNETE NA WWW.VETS.CZ**

GC27KHX (VPM002), Jižní Morava

Další zastávka na cyklovýletě na dovolené v Lanžhotě. Díky za kešku, za další nové poznání a za příjemnou vyjížďku..

dalmatin.ousko

GC29QCF (VPM003), Mělnické Vtelno

odloveno během pateho pesiho trailového sberu. Vzala jsem to k ni pres pole od Vtelna, díky hintu odlovila jasnou krabici a pokračovala dal ke krabce u kostela. Díky za privedeni na klidne místo i za připomenuti lidí, kteří kdysi nevahali riskovat a bojovat...

Terimila

GC27R5X (VPM005), Kerský les

Nedávno jsem jel kolem a nezastavil, dnes ano, pomník, vlastně celé pietní místo je opravdu citlivě udělané a udržované.

Indicie jsem zjistil lehce, pak výpočet s chybou, hledání, nalezena chyba, hledání, kontrola u pomíku, hledání, hledání, hledání... Nález..

Petr1904

Díky za pozvání, poučení i za keš. Poklonili jsme se památce hrdinů.

Pírinka

GC3P8ZY (VPM0006) Legionářská stráž Českého Brodu

Bez záznamu

x

GC4F0VH (VPM0007) VPM Oběti pochodu hladu

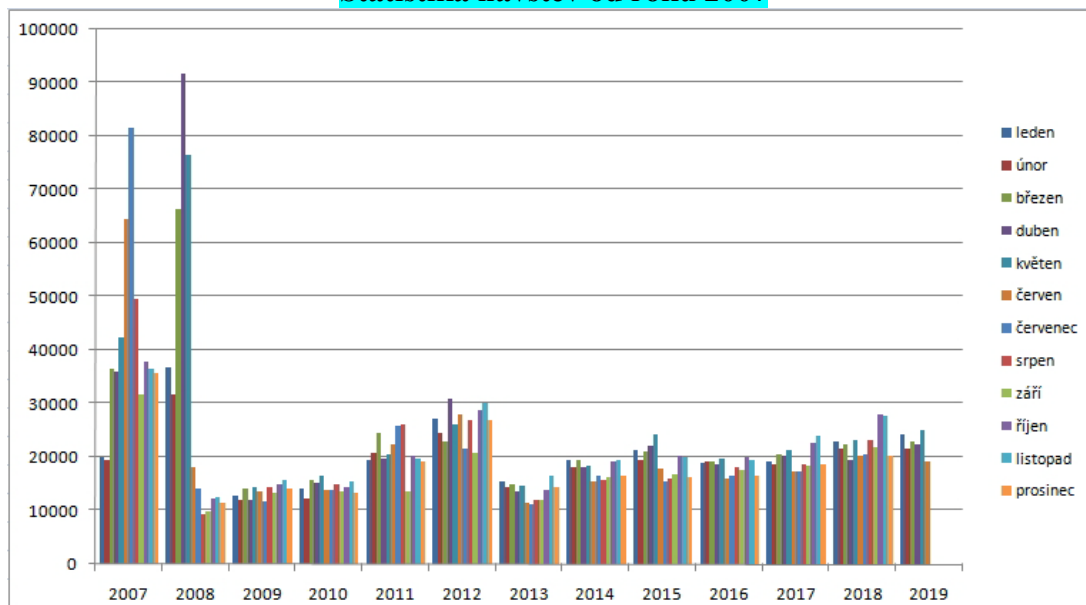
Děkujeme. Krásný hřbitov a okolní vesničky.

oříškovci

Počty vojenských pietních míst zařazených v rámci projektu mVPM

Celkem (53376 / 28180)
Bahamy (1 / 1)
Belgie (55 / 53)
Bělorusko (1 / 1)
Bosna a Hercegovina (4 / 2)
Černá Hora (2 / 0)
Česká republika (43919 / 25993)
Dánsko (1 / 0)
Estonsko (1 / 1)
Filipíny (1 / 1)
Francie (340 / 318)
Hongkong (1 / 1)
Chorvatsko (9 / 5)
Irák (1 / 0)
Itálie (188 / 30)
Izrael (3 / 0)
Kosovo (9 / 1)
Libye (1 / 1)
Litva (2 / 0)
Lucembursko (2 / 1)
Moldavsko (3 / 0)
Německo (48 / 7)
Nizozemsko (19 / 19)
Norsko (1 / 0)
Nový Zéland (2 / 0)
Polsko (15 / 2)
Portugalsko (4 / 4)
Rakousko (37 / 0)
Rusko (34 / 24)
Slovenská republika (8237 / 1507)
Slovinsko (35 / 32)
Srbsko (2 / 1)
Švédsko (3 / 0)
Turecko (1 / 0)
Ukrajina (83 / 29)
USA (104 / 2)
Velká Británie (227 / 144)

Statistika návštěv od roku 2007

Plán aktivit jednoty Čsol v Českém Brodě a Spolku pro VPM pro rok 2019

měsíc	akce	den	místo	čas zahájení	poznámka
leden	VI. Zimní Legiomarš				
	setkání účastníků projektu mapování VPM	9.1.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
únor					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	6.2.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
březen	Zájezd do polského Saganu (česky Zaháň) na akci k výročí velkého útěku	22.-24.			
	setkání účastníků projektu mapování VPM	6.3.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
	setkání účastníků projektu mapování VPM	3.4.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
duben	Schůze ČsOL	17.4.			
	Workshop členů jednoty v rámci projektu mapování VPM a přípravy brožur na rok 2020				
	návštěva Mezinárodních trhů Militarií		TRIBUNA DOSTIHOVÉHO ZÁVODIŠTĚ VELKÁ CHUCHLE, RADOTÍNSKÁ 69, PRAHA 5	0800 - 1300	zájemci
květen	pietní akty ke dni osvobození 8.5.				
	setkání účastníků projektu mapování VPM	15.5.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
červen	návštěva Mezinárodních trhů Militarií		TRIBUNA DOSTIHOVÉHO ZÁVODIŠTĚ VELKÁ CHUCHLE, RADOTÍNSKÁ 69, PRAHA 5	0800 - 1300	zájemci
	setkání účastníků projektu mapování VPM	5.6.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
červenec	Schůze ČsOL	20.7.	Praha		

	Osmý ročník cyklistického přejezdu mezi rodišti M.R.Štefánika a T.G. Masaryka				
	setkání účastníků projektu mapování VPM	10.7.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
srpen					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	7.8.			
září	pietní akty ke dni české státnosti 28.9.				
	setkání účastníků projektu mapování VPM	4.9.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
říjen	setkání účastníků projektu mapování VPM	2.10.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
	pietní akty ke dni vzniku republiky 28.10.		Český Brod		
	setkání veteránů, ČsOL a pozorovatelů OSN		ŠVS MO Komorní Hrádek		společně se středočeskou SVV
listopad	setkání účastníků projektu mapování VPM	6.11.	restaurace U Bronců, Praha	1700	
	oslava Dne veteránů	11.11.			
	návštěva Mezinárodních trhů Militarií		TRIBUNA DOSTIHOVÉHO ZÁVODIŠTĚ VELKÁ CHUCHLE, RADOTÍNSKÁ 69, PRAHA 5	0800 - 1300	zájemci
	Seminář k problematice vojenských hrobů a vojenských pietních míst - 11. ročník, Valná hromada Spolku	sobota 23.11.	klubovna ČsOL v hotelu Legie, Praha (bude upřesněno)	1000	Společně s ČsOL Český Brod
prosinec					
	setkání účastníků projektu mapování VPM	4.12.	restaurace U Bronců, Praha	1700	

další plány:

-

O Spolku pro vojenská pietní místa

Adresa: Spolek pro vojenská pietní místa, Brunclíkova 9, 162 00, Praha 6

IČO: 28559410

Bankovní spojení: 2600296246/2010 (Fio banka)

Důležité kontakty

Než nám napíšete dotaz, podívejte se prosím, zda není již zodpovězen v často kladených dotazech.

Prosím pište pouze na jednu adresu. V případě potřeby si Vaše dotazy předáme.

Výkonný výbor:

předseda: Jiří Porteš, jiri.portes@vets.cz
místopředseda: Vladimír Štrupl, vets@vets.cz
místopředseda: Petr Tichý

Příspěvky na web (nová vpm, doplnění informací, atd.): Jiří Porteš, jiri.portes@vets.cz)

Dotazy na vpm: dotazy@vets.cz

Spolkový zpravodaj: monument@vets.cz

Pokladník: Ing. Jiří Porteš

Správa webových stránek: - cestou předsedy spolku nebo redakce Monumentu

Informace pro zasílání členských příspěvků

Členské příspěvky je možné:

- 1) zaplatit na spolkových setkáních (či valné hromadě),
- 2) zaslat na spolkový účet **2600296246/2010**, jako variabilní symbol uveďte své členské číslo (viz seznam členů), ideálně do zprávy pro příjemce uveďte své jméno.

Pomozte projekt mapování vojenských pietních míst rozvíjet

Nabídka pro školy, badatele, zájemce

„Historie válek – to jsou osudy!“

Jak známo, přes území naší země se posledních mnoho set let přehnal nespočet válečných konfliktů. A nebyly to, jen ty obecně známe, pro svůj rozsah na našem území, jako byla třeba Prusko-rakouská válka z roku 1866 nebo 1. světová válka. . Nebo počtem obětí nejstrašlivější 2. světová válka.

Mnoho dalších konfliktů zde zanechalo stovky, možná tisíce obětí z řad bojujících vojáků, ale i civilních obětí. I studená válka například zanechala nespočet obětí pokusů o přechod státní hranice, stejně jako vojáků padlých při plnění povinností své vojenské služby. V lazaretech umírali vojáci, dovezení na území Čech z dalekých bojišť, civilisté umírali na následky náletů, ale i nehod vojenské techniky.

Je velmi obtížné říct, kolik obětí vlastně přináší šílenství válek pro nějaké území.

Ano je to obtížné, ale to neznamená, že to nejde zkusit spočítat. Ba co víc, proč počítat, když je alespoň malá šance, jména nejen spočítat, ale každému jménu najít příběh, jeho osud. Mnoho dnes neznámých, mnohdy zapomenutých osudů může ožít. Na našem území zahynulo tolik set tisíc lidí, že je skoro nemožné, aby u nás byla rodina, kde by se nějaká oběť válek nevyskytovala. Kde by nebyla vzpomínka na pradědečka legionáře Československých legií, na dědečka odbojáře nebo dokonce vojáka Československého zahraničního či domácího odboje. Na otce vojáka prezenční služby a pochopitelně na bratra či syna, vojáka novodobých zahraničních operací naší armády.

Je to tak, jde o statisíce jmen. Na našem území existuje několik proudů usilujících o zmapování této části naší historie. Ministerstvo obrany spolu s obcemi má za povinnost vést evidenci válečných hrobů, to je něco přes 30 000 památek. Některé spolky se zaměřují na určitý úsek dějin, jako například válku roku 1866. A pak je tu Spolek pro vojenská pietní místa. **Ten se zaměřuje na všechny oběti všech konfliktů s jakýmkoliv vztahem** k území Čech, případně se dotýkají Českých občanů. Pochopitelně s přesahem do minulosti, tedy nejen České republiky, ale i Československa, včetně Podkarpatské Rusi, Rakousko-Uherska, případně území spadajících pod království České. Spolek pro vojenská pietní místa má v současné době v databázi více než 50 000 vojenských pietních míst.

Jak je z těchto čísel patrné, i prosté zmapování památek je u nás stěží ve své třetině.

A co teprve osudy jmen na pomnících, hrobech, pamětních deskách.....

A to je nezbytné změnit!

Prosím pomozte nám zmapovat každý kousek naší válečné historie.

Na stránkách Spolku pro vojenská pietní místa je sekce „**Jména z pomníků**“. Ambicí této sekce není nic menšího, než ve spojení se jménem na konkrétním pomníku uchovat osud každého jména, které je kde na jaké památce zmíněno. Ano, opravdu chceme, aby z každého jména uvedeného na libovolné památce vedl odkaz na sekce „Jména z pomníků“. Každý osud bude mít vlastní stránku. Tam možná u někoho bude informací málo, třeba jen jeho jména a osobní data, někde fotografie, někde celý příběh a někde třeba i kopie jeho dokumentů. Prostě cokoli se podaří dohledat. Někdy půjde o jména notoricky známých vojáků a někdy to budou jména, jež desetiletí už nikdo nevyslovil.

Asi si řeknete, šílený nápad, to jsou statisíce jmen, statisíce stránek, fotek, léta hledání. A rozhodně máte pravdu. Ale když jsme před více než deseti lety začali hledat vojenské památky, říkali nám to samé. To nemá smysl, to se stejně neudělá. A dnes už máme desetitisíce památek. Ale máme i pár set jmen v „Jménech z pomníků“. Nebude to hotové za rok, ale bude to.

Dovolujeme si tedy oslovit vás, zájemce o historii, malé badatele, ale především školy. Nechcete v rámci svých aktivit a výuky zkusit odhalit už možná zapomenuté?

Nabízíme naši současnou, denně doplňovanou databázi vojenských pietních míst na webových stránkách **www.vets.cz**. Můžete z ní volně čerpat fotografie i data (u fotografií prosíme uvádět zdroj, jak je uveden na našich stránkách). Tato data může podle vlastního uvážení použít pro vlastní formu hledání osudů lidí. Můžete také využít publikace zpracované v edici Knihovna.

A když se vám podaří nějaké osudy najít – poskytněte nám je prosím do našeho projektu. Doplníme je na stránky **www.vets.cz**. Jako autoři budete uvedeni vy.

Společně můžeme dosáhnout i nemožného.

NIKDO NEBUDE ZAPOMENUT – NIC NEBUDE ZAPOMENUTO!

Zaujala vás naše nabídka? Pak jak začít.

- 1) projděte si stránky [ww.vets.cz](http://www.vets.cz) z pohledu lokality, které se chcete věnovat,
- 2) v případě, že nenaleznete památku, ke které byste chtěli doplnit osudy jmen, bude nezbytné doplnit i tu památku, vše potřebné jak postupovat naleznete na stránkách www.vets.cz,
- 3) je možné, že jedna osoba bude zmíněna na více památkách i ve více místech, uvítáme tedy, když nám pomůžete identifikovat tyto spojení osob s místy. Nejde jen o shodu ve jméně (takových shod bude mnoho), ale aby se jednalo o konkrétní osobu. Už to je velký přínos pro začátek popisu osudu té osoby,
- 4) při poskytování údajů prosíme o dodržení autorských práv, není možné k nám na web vkládat věci stažené z jiných webů, bez souhlasů autorů, bohatě stačí, když u nás bude ke jménu jen odkaz na stránku, kde se o něm píše. Naší ambicí není stáhnout vše na jedno místo, rádi budeme odkazovat na další weby. Toto platí především pro fotografie a obrázky,
- 5) jako možnou nápovědu, kde získat informace o lidech lze využít stránku s častými dotazy na www.vets.cz,
- 6) v případě, že potřebujete pro své školní či badatelské práce výstupy z našeho projektu, není problém tato data převzít. Je nezbytné u nich zachovat zmínku o autorovi, tak jak je uvedeno na našem webu,
- 7) budeme velmi rádi prezentovat informace o tom, jak se kdo do bádání zapojil, jak pokračují práce a pochopitelně výstupy vašich bádání.

Pomozte prosím vytvořit něco, co bude vlastně encyklopedií lidské odvahy a utrpení, statečnosti i zbabělosti, prostě toho co lidem přináší války a vojenské řemeslo.

Projekt mapování vojenských pietních míst podporují:

Chcete své vlastní www stránky jednoduše do 5 minut?

WWW.ESTRANKY.CZ

CZECH BRATĚLET

Ve druhém čtvrtletí 2019 nám přispěli:

František Trávníček, dar knih o legionářích

Děkujeme za podporu!

Fotografie na titulní stránce : Praha 6, Jugoslávských partyzánů 739/40, Bubeneč, Vladimír Štrupl, Diana Štruplová, 5.5.2019

Zpravodaj Monument je **neprodejná** účelová publikace, vydávaná za účelem propagace mapování vojenských pietních míst a **Spolku pro vojenská pietní místa**. Číslo neprošlo jazykovou úpravou.

Adresa pro kontakt : monument@vets.cz , webové stránky projektu www.vets.cz.

Redakční rada : Vladimír Štrupl (tiskový mluvčí), Martin Brynych (redaktor, správce dat).

© Spolek pro vojenská pietní místa